

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

1. Quare Deus hoc praeceptim dedit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

ficabimus Deum, Ioan. 17. Hęc est vita æterna, ut cognoscant te solum verum Deum, & quem misisti filium tuum Iesum Christum. Ergo alia vita nostra erit in futuro in notitia Dei & glorificatione, quae dicuntur hic inchoari, quatenus fide apprehendimus Deum & eius verbum. Sed nunc videmus per speculum in ænigmate, postea autem clarius quasi de facie ad faciem, 1. Cor. 13. Hęc est allegoria veri sabbathi, sicut docet Apostolus Hebr. 4. & Esa. vltimo, erit sabbatum perpetuum. Monet igitur sabbathum quietem illam futuram in vita æterna, in qua homines notitia Dei fruentur, & Deum glorificabunt, & quanvis allegoria ad futuram vitam pertinet, externum tamē sabbathum conseruare maximè opus est propter ministerium verbi Dei & cærimonias, id est, ut canticus, laudemus Dominum, &c. ut summa beneficia Dei veneremur & conseruemus. Aliqui etiam dicunt Allegoriani sabbathi esse vacationem, cum patimur Deum agentem in nobis: ideo sabbatum intelligunt de patientia, quae allegoria tametsi sit approbanda, non tamen sic propria est, ut est antedicta, sed quod denotet futuram quietem: externum autem sabbatum est propter ministerium verbi Dei.

QUARTVM DEI PRAECE- ptum, Honora patrem & matrem.

CAPVT IX.

ARGUMENTA.

1. Quare Deus hoc præceptum dedit.
2. Qui sunt parentes quos honorare debemus.
3. Quod hac obedientia & opera ciuilia, sint cultus Dei, & Deo placeant maxime.

POstquam Deus in tribus præceptis prioris tabulæ docuit, quem cultum interiorem & exteriorem ipse à nobis exigit: nunc docet in

cet in secunda tabula, quæ erga homines exerceri debeamus, etiam propter ipsum. Dedit ergo hoc preceptum, ut esset ordo in hac societate vitæ, ut scilicet alij præsint, alij obtemperent, eò quod necessariū imbecilliores à præstantioribus defendi, regi & duci: quarè præcipit hoc precepto honorem & obedientiam præstantioribus. nam sicut boues non à bovibus, nec capre à capris, vt Plato inquit, reguntur: sic natura nostra infirmior est, quam ut se ipsam regere possit. Ideò Deus dat homines doctos & sapientes, præstantes heroas &c. quibus donat præ cæteris dona gregia, eosq; ornat, ut sint loco suo, qui pacem, iustitiam, libertatemq; conseruent. Sic sunt diuersa dona Spiritus sancti, 1. Cor. 12. Et potestas à Deo est, id est ordinatio Dei, Rom. 13. Nam Deus per illos regit, conseruat iustitiam, &c. Et ideo illis debemus honorem & obedientiam propter Deum, 1. Pet. 2. eò quod loco Dei constituuntur & vices tenent, & hæc ordinatio est maximè necessaria.

Parentes hoc præcepto, quos honorare debemus, sunt nostri genitores, quibus natura subiecti sumus & illis tenemur honorem & obedientiam ex Dei precepto, non solùm quia sunt genitores, sed quoniam Deus præcepit. Exo. 21. dicit, Qui percusserit patrem aut matrē, morte moriatur: & qui maledixerit patrem vel matrī suę, morte moriatur. & Deuter. 27. Maledictus qui non honorat patrē aut matrē. Eccl. 3. Qui honorat patrem suū, vita viuet longiore. & iterū, Qui met Dominū, honorat parētes, & quasi Dominis leviet his qui se genuerunt, in opere, sermone & omni patientia. Vide latius caput de honore parentum.

Deinde parentes hoc loco intelliguntur Magistri & reliqui, quibus parentes suam vicem cōmiserunt, & illorum officium expediūt erga illos, ut sunt Tutores, Pædagogi, Patres familiās, Prædicatori, hos omnes vocat scriptura etiam patres, cōque